tud ei tea ſedda aega nimmetada, mil ſe tark ja kunſtlik rahwas neid ſambaid tikkinud, mis 50, 100 ja 180 jalga pikkad on; ja kedda ſaggedaste ühheſt aintſaſt kiwwiſt tehtud ettejuhhuwad. Needſammad on tuttawad obeliski nimme al, ja kui Roomlaſed Egiptuſe ülle wallitſeſid, laſkſid nemmad mönned nende hulgaſt Roma-linna wia, ja neid ſenna ülles ja püsti panna, kus neid parraaego weel nähha ſaab. Weel immelikumad on need ſured neljakandiliſed, alt laiad pealt terrawad ehhituſed, mis kaks, kolm, nelli ja mönned weel kahhekſa ſadda jalga körged on, kelle ſees kambred, ukſed ja aknad on. Öppetud mehhed arwawad et nemmad kunningate matmiſe-paigad ennemuiste olnud; ſeſt et nende ſeeſt ſalwitud ja linnaſe rieteſe mähhitud ſurno-kehhaſid leitakſe, mis mumiks nimmetakſe. Seſugguſid mumiſid on mitmis Europa linnades, nenda kui Peterburris-, Londonis ja Pariſis nähha, ſeſt et neid Egiptuſe-maal ikka weel üllesleitakſe ja Europa-male tuakſe. Need on kaks tuhhat aastat ja weel kaueminigi ſeisnud, üsna mustad, agga näuſt ikka weel nenda nähha kuida nemmad omma ello aeal ollid.

Kirjotamiſe-kunſt ei olnud ka mitte Egiptuſe-rahwal teadmata, ning tulleb arwata, et nende preeſtrid jo wägga warra ſedda oskaſid. Agga nemmad ei möiſtnud pookſtawidega kirjotada, nenda kui meie, waid kirjotaſid piltide ja mu märkidega. Nenda kuida need pisikeſed pildikeſed tähtramatus näitawad, mil päike ühhe ja teiſe taewa-tähhe ette tulleb; nenda näitas ka nende kirri lomade ja mitme mu asjade modiſid, n. k. ♈ ♒ ☉ ☽ n. t. kelleſt iggaüks ſedda asja tähhendas, kelle kuijo temma näitas. Muiſt olli nende kirjal ka ſe näggo, mis ennemuiſtſe Kurreſſare kalendril olli, mis nende targad issi ſeitsme wäikeſe lauakeſe peale maliſid. Täiem ja parrem on kirri, kui pookſtawide ehk issi tähtedega kirjotakſe, ning on ſeſt ſiis ſe rahwas wägga tänno wäärt, kelle käeſt ma-ilm öppis pook-